

Nr 1031

Av herrar Lindkvist och Arvidson, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 41, angående vissa frågor om hjälpmedel för handikappade.

(Lika lydande med motion nr 796 i Första kammaren)

Handikapputredningen anför i sitt betänkande »Bättre hjälpmedel för handikappade» att under det senaste årtiondet har en snabb utveckling ägt rum inom medicin och teknik. Denna utveckling skapar ständigt bättre förutsättningar för att få fram effektivare hjälpmedel åt de handikappade. Man står här inför en ny situation när det gäller att hjälpa särskilt de svårast handikappade som i långt högre grad än tidigare kan få adekvata hjälpmedel. Tekniska hjälpmedel bör ställas till förfogande i de fall de erfordras för att underlätta den dagliga livsföringen eller gör handikappade mer eller mindre oberoende av annan persons bistånd. Samtidigt ökar man de anhörigas möjligheter att vårda handikappade anförvanter i hemmet. Detta minskar behovet av institutionell vård och den handikappade kan vistas i sin vanliga miljö.

I mycket hög grad gäller det de mer tekniskt komplicerade hjälpmedlen och därmed också de mer kostsamma. Det är angeläget att dessa utan en alltför komplicerad bidragsordning ställes till gravt handikappades förfogande. Om man försvarar efterfrågan på dessa hjälpmedel minskar man också intresset för att industriellt framställa dem. Detta medför vidare att man för gravt handikappade, liksom vad som gällt under en lång tid tillbaka, specialtillverkar enstaka artiklar med väsentligt sämre tekniskt resultat och högre kostnader. De försök till elstolar med aggregat för gravt handikappade som gjorts under de senaste tio åren har aldrig kunnat föras ut i fabrikation, eftersom man icke haft ekonomiska möjligheter att nå över försöksstadiet och man icke kunnat intressera någon industri att fullfölja utvecklingsarbetet och ta upp tillverkningen.

Början till statsbidragsgivning för även mer kvalificerade hjälpmedel har emellertid stimulerat fram tillverkning av sådana industriprodukter.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 41/1968 angående vissa frågor om hjälpmedel för handikappade anföres att statsbidrag för särskilt kostsamma hjälpmedel bör utgå efter prövning av Kungl. Maj:t. Vad som här avses med mer kostsamma hjälpmedel anges icke. Det måste förutsättas att det

rör sig om hjälpmedel med ett försäljningsvärde över 10 000 kronor. Om gränsen sättes till ett lägre belopp kommer det att medföra en stor administrativ belastning såväl hos socialstyrelsen som på Kungl. Maj:ts kansli.

En särskild prövning av ansökningar för handikappades hjälpmedel hos Kungl. Maj:t kommer enligt vår uppfattning att inskränka på bidragsverksamheten. I många fall kommer man att avstå från att söka bidrag även om behovet är markant, när ärendet skall föras ända till Kungl. Maj:t. Men framför allt uppfattas begränsningen i beslutanderätten för kostsamma hjälpmedel så, att man skall vara restriktiv i tillstyrkan av bidrag. Det är emellertid olyckligt om man genom ansökningsförfarandet medverkade till en begränsning av hjälpmedelsförsörjningen till gravt handikappade samtidigt som man därigenom också minskar intresset för att industriellt framställa hjälpmedlen.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 41/1968 måtte besluta att hjälpmedel för handikappade oavsett kostnaden hör utgå efter socialstyrelsens bestämmande.

Stockholm den 2 april 1968

Oskar Lindkvist (s)

Stellan Arvidson (s)
